

Mildred in gesprek met Johanna Groenveld

Ongeveer een jaar geleden had ik een gesprek met Pieter Huisman, de echtgenoot van Johanna. Nu is zij aan de beurt. Waar ik ontzettend benieuwd naar ben, is hoe het Pieter en haar vergaan is op hun twee tuinen in de afgelopen anderhalf jaar.

Johanna, fijn dat het je gelukt is om tijd vrij te maken voor ons gesprek. Je hebt een druk bezet leven. Kun je een tipje van de sluier oplichten en je voorstellen. Wie ben je, wat doe je voor de kost en waar houd jij je mee bezig in je vrije tijd?

“Ik heb begin 70-er jaren een HBO opleiding Kinderverzorging en Handenarbeid gedaan. Nadat ik met die studie klaar was, ben ik echter niet in het onderwijs gegaan. Ik ging aan de slag als leidinggevende in de gezinsverzorging en vervolgens als indicatieadviseur voor de thuiszorg. Bij elkaar heb ik bijna veertig jaar gewerkt. In 2015 werd ik vanwege het einde van de ABWZ(wet op de langdurige zorg) boventallig verklaard. Mij werd toen de kans geboden de studie Natuur en Leiderschap, de voormalige

opleiding Tuintherapie, aan de Kraaybeekerhof te volgen. Deze studie heb ik onlangs met succes afgerond.

Pieter is sinds kort met pensioen. Samen staan we voor een welkome verandering in ons leven.

Kun je iets vertellen over die vrijetijdsbesteding?

“Ik ben lid van de beroepsvereniging ‘Groene Zorg’. Ik ben geïnteresseerd in de invloed van de natuur op de mens en de mens op de natuur in alle verschijningen. Ik maak graag natuurfoto’s en let daarbij vooral op structuren en vormen en het natuurlijke licht, bijvoorbeeld van opgerolde visnetten, stenen en bladnerven.

Ik houd van kunst en ga bijvoorbeeld graag naar het Fotomuseum en het Gemeente museum. Organische vormen boeien mij. Denk ook aan de sculpturen van de Cornische kunstenares Barbera Hepworth en haar tijdgenoot Henry Moore. Al hun werk is geïnspireerd op de vormen uit de natuur waaronder de mens.

Mijn jongste zusje is yogadocent. Zij zet een nieuw centrum op aan het wad van Wieringen. Wellicht ga ik haar helpen via mijn ervaring in natuurbeleving.

Eén dag per week werk ik als vrijwilligster in de tuin van de historische buitenplaats Ockenburgh.

Pieter en ik bezoeken regelmatig vrienden in Cornwall, een van de Keltische regio's van de Britse eilanden.

Van mijn vader heb ik de liefde voor muziek geërfd. Ik heb ooit piano gespeeld, maar nu niet meer. Later neem ik misschien accordeonles om Bretonse(Keltische) volksmuziek te kunnen spelen. "Dan kan ik hier op de tuin oefenen als tegengeluid van de blaffende hond aan de overkant”

Een volkstuin stond al heel lang op je verlanglijstje. Van waar die wens?

“Ik ben een boerendochter, geboren op een boerderij in de omgeving van Gouda dichtbij de Rottemeren die in mijn jeugd altijd dichtvroren om er heerlijk te kunnen schaatsen. Als kind had ik volop de mogelijkheid de vrije natuur te verkennen.

Door het hebben van een volkstuin hoop ik dat gevoel van vrijheid en het bezig zijn in de natuur, wat ik als kind heb ervaren, weer te kunnen beleven. Ook het geploeter in de klei. Ik herinner mijzelf als kind liggend op een dam met mijn neus naar het leven in en om de sloot, een terrarium maken van een mierennest op mijn slaapkamer observeren, vol ontzag van de donderbuien genieten vanuit mijn

slaapkamerraam, niet bang omdat ik mij veilig waande met de bliksemafleiders op de daken. Onze burens hadden een grote boomgaard, daar was geen bliksemafleider en een enorme vuurbolbliksem sloeg daar in de woning en brandde af. Dit was jaren eerder ook al eens op dezelfde polderweg gebeurd. Hier aan de kust en duinen ben ik overigens wel zeer beducht en nederig wanneer het onweert.

Het is fijn om hier in je stoel de rug te strekken na een paar uur werken in de klei, omhoog te kijken en dan te kunnen genieten van de open luchten. Het is mooi om hier natuurverschijnselen te kunnen observeren. De ganzen zag ik al richting het zuiden gaan.”

In hoeverre beïnvloedt de studie Natuur en Leiderschap jouw kijk op hoe je zou kunnen tuinieren?

“Deze studie heeft me zeker op een spoor gezet. Ik ben in aanraking gekomen met biologisch dynamische land-en tuinbouw en ik wil me daar meer in verdiepen. Maar voorlopig houd ik het op zoveel mogelijk biologisch tuinieren. Dat houdt voor mij in dat ik goed wil kijken naar wat de aarde nodig heeft om gezond te blijven. Dichtbij de grond en kijken wat er nodig is. Ik zie het

belang in van composteren en plantenafval na het composteren teruggeven aan het bodemleven. Chemische bestrijdingsmiddelen en kunstmest wil ik niet gebruiken.”

Pieter en jij hebben sinds anderhalf jaar twee tuinen.

Het plan was een soort wilde landschapstuin te creëren. Hoe staat het met de uitvoering van jullie plan?

Johanna zegt met een lachje: “Ik kijk als een boerendochter, ben grote tuinen gewend. Voor een landschapstuin is het hier veel te klein. We willen een coulissentuin met spannende laantjes waardoor je de tuin niet in één keer kunt overzien. Nu zijn er veel vierkante vormen in de tuin, maar ik vermoed dat we voorlopig op de knieën de tuin verder verkennen en stukje bij beetje diep gewortelde woekeraar Zevenblad weg gaan halen.

De tuin moet aantrekkelijk zijn voor vogels en insecten. Het mag een tuin worden met fruit, eetbare (vaste) planten en bloemen voor de pluk. Vooral geurende lathyrus, kamperfoelie, klimroos, artisjok. We hebben pas een hazelaar geplant. Dit jaar hebben we ondermeer flessenpompoenen, courgettes en stokbonen en kastomaten geprobeerd. Er mogen meer klimgroenten komen. En vanwege de enorme hoeveelheden Zevenblad ga ik van de zeer jonge blaadjes pesto maken. Ik heb een soort intolerantie voor granen en melkproducten waardoor ik extra veel groene groente moet eten.”

Jullie tuin thuis ligt in de schaduw/halfschaduw heb ik begrepen. Daarom staan er veel bladplanten met diverse vormen, vooral varens. In hoeverre is de liefde voor bladvormen terug te vinden in jullie tuinen hier?

“Toepassen van verschillende bladvormen is hier niet belangrijk. De verschillende bladvormen van groentes zijn mooi, maar worden niet met dat oogmerk gekweekt. Ik hoop dat ik mij veel zal verwonderen”

Waar ik benieuwd naar ben, is hoe het tuinieren hier het afgelopen jaar jullie is bevallen. Waren er verrassingen, zowel in positieve als negatieve zin?

“Waar we erg van genieten is de fietstocht hier naartoe door de recreatiegebieden.

Ook de mooie uitzichten hier en de mogelijkheid om de weidse lucht te kunnen zien is fijn. In een woonwijk word je omgeven door huizen en bomen. Zicht op de open hemel heb je er bijna niet. We ervaren dit echt als een cadeautje.

Wat we ook als positief ervaren is de aanwezigheid van mensen van verschillende herkomst, die in harmonie met elkaar hier op het complex tuinieren.

We waren wel teleurgesteld toen we op een dag constateerden dat alle artisjokken waren afgesneden.

Dat het jaarlijks mogelijk is om groot snoeiafval af te voeren en compost te bestellen is ook fijn. Wel viel het ons tegen dat, toen we aan het eind van de middag onze bestelde vijftien kruiwagens met compost wilden halen, die er niet meer voor ons beschikbaar was op een krappe halve kruiwagen na. Over het algemeen zijn we erg dankbaar met onze twee tuinen naast elkaar, waar wij samen van kunnen genieten.”

Wat hoop je dat het lidmaatschap van de vereniging jou brengt?

“We hopen op een vereniging waar de focus voornamelijk op tuinieren ligt. Ook zou het fijn zijn als er zwaar materieel, zoals bijvoorbeeld een ladder, grondboor, kruiwagen beschikbaar was. Materiaal wat je weinig nodig hebt. Een kruiwagen hebben we zelf nu aangeschaft. Ook zou ik heel graag een analyse van het pompwater willen. Wat zit er in wat je niet ziet.”

Heb je tot slot ideeën en/ of tips waar de vereniging/ leden wat aan kan/kunnen hebben?

“Misschien is het een idee om in de kantine een prikbord op te hangen voor briefjes gevraagd/gezocht/aangeboden net als je bij een supermarkt wel ziet.

Ook zou het fijn zijn als er een mogelijkheid bestond om elkaars kennis te delen.

Wellicht is het een idee om, net als de plantjesdag, een dag te organiseren, waarop leden zaden en stekjes kunnen uitwisselen.”

Na afloop van ons gesprek lopen we nog een rondje door de tuin. We bewonderen de herfstkleuren bij de hortensia en de prachtige bladeren van de artisjokken.

Bij een border, overwoekerd door Zevenblad, verzucht Johanna dat Pieter getracht heeft dit onkruid te verwijderen, maar dat het eens zo veel is teruggekomen.

Opmerking:

Zevenblad vermenigvuldigt zich door middel van ondergrondse uitlopers. Een milieuvriendelijke oplossing is de grond diep losmaken en de uitlopers zoveel mogelijk verwijderen en tegelijkertijd bovengronds het blad plukken om het wortelgestel uit te putten.

November 2016

